

המרוקנת את כל שאר עמדותיו מתוכנן. כי שום מדינה ערבית אינה יכולה לקבל תוכנית שלום שעוקרת את התעלמות מוחלטת, קיצונית וטוטאלית מזכויות העם הפלסטיני. בראשית הדברים עוד מדבר רבין, בלשון סחורסחור האופיינית לאחרונה למדיניות הישראלית, על "הדרך לפיתרון הנושא הפלסטיני".

אין נושא פלסטיני. יש עם פלסטיני. לעם הפלסטיני יש תנועה לוחמת, מוסדות לאומיים והנהגה לאומית שזכתה בהכרה רשמית כי מישפט הבין-ערבי, ובהכרה רבה גם במישפט הבין-לאומי.

מה מציע רבין לעם הזה? **יש בתוכנית רבין חור אחד, הי זועק ממש השמיים. החור הזה הוא רצועת עזה.** אין היא קיימת. עזה יוק.

בדרום, הוא מדבר על "הגבול הבינ-לאומי" שיש לשנותו. זהו קו רפח-אילת. במזרח הוא מדבר על "הגבול הירדני". פירוש הדבר, פשוטו כמשמעו, כי רבין סבור שאין אף צורך להתדיין על רצועת עזה. אין היא שייכת למצריים, ולא לירדן. מכיוון שאין גורם פלסטיני בתמונת העולם

רבין בוויינגטון (עם סיסקו) מה מונח על השולחן?

של רבין, פירוש הדבר כי רצועת עזה אינה קיימת כנושא במשאומתן לשלום. תוכנית רבין כוללת, בשקט, את סיפוח רצועת עזה כזהה לישראל. רצועת עזה היא חלק חשוב משטח המחיה שנותר לעם הפלסטיני. גרים בה 12.5% מן העם הפלסטיני כולו. דרושה מידה רבה של נאיביות כדי להאמין ש-אפשר לעבור עליה לסדרתיהם.

מה מציע רבין בגיזרת הגדה הערבית?

הוא מעלה שתי אפשרויות שונות — "תוכנית אלון" המפורסמת ותוכנית אחרת, שהוצעה בתקופות שונות על-ידי משה דיין, שימנעו פרס ואריק שרון, ושאינן רבין מזהה אותה על פי שם כלשהו.

תוכנית אלון מציעה לספק לישראל את כל איזור ירושלים רבתי את גוש-עציון, את כל ביקר עת-הירדן וחלק מאזור-החברון, יחד עם שינויים בגבול קרקעית-הים כרם. היא משאירה לערבים בגדה המערבית את הירששם והריחברון, יחד עם מיסדרון צר בין שתי הגדות ליד יריחו.

מיסדרון יריחו-ירושלים נסתר לאחרונה, על-ידי מעלה-אדומים, ונותר מיסדרון ירי-חירמאללה.

אם הכירו יצחק רבין ויגאל אלון איפעם אף ערבי אחד המסכים לתוכנית זו, כדאי היה שיזכירו את שמו. אני איני מכיר כזה. המלך חוסיין דחה תוכנית זו, אף בבסיס לוויכוח, בכל פגישותיו עם יגאל אלון ו-מנהיגים ישראלים אחרים.

את התוכנית האלטרנטיבית מפרט רבין כללה:

● **"קונפדרציה ישראלית-ירדנית ביחודה ובשומרון."**

"ירושלים ישראלית מאוחדת."

● **שליטה ביטחונית של ישראלי במרחב יהודה ושומרון.** ● **"גבול פתוח למעבר ולתנועה של אנשים ופחורות מישראל לירדן ולהפך."**

● **"זכות להתיישבות יהודית בי יהודה ובשומרון."**

קשה לדעת מהו ההבדל בין תוכנית זו ובין סיפוח פשוט של הגדה המערבית. היא שוללת כל שמץ של זכות ערבית בירושלים — ואין ערבי בעולם הכולל להסכים לבגידה מוחלטת בזכות עמו בעיר השלישית בחשיבותה בעולם ה-איסלאמי. היא משאירה את הגדה לצמיתות תחת כיבוש צבאי ישראלי. היא מכתירה גבול פתוח לא רק בין ישראל והגדה, אלא בין ישראל ועבר-הירדן. היא מקיימת לא רק את היישובים שכבר הוקמו בגדה, אלא טוענת לזכותה של ישראל להקים יישובים ללא הגבלה — כלומר, להפוך את הגדה המערבית לשטח יהודי.

● **"קונפדרציה" ישראלית-ירדנית בנסיבות אלה אינה אלא כיסוי ירדני לכיבוש ישראלי — כיבוש צבאי ודמוגרפי כאחד. איזה הסכים לכך המלך חוסיין, היה מוציא את עצמו כקוויז'יונר ישראלי, ישמו היה נרשם לדראון בהיסטוריה הערבית. אין שמץ של סיכוי שאיש אמין וגא זה, כן מישפחת הנביא, יסכים לכך.**

ב כל התוכנית אין רמז לנכונות ישראליה כלשהי לכרות שלום עם העם הפלסטיני, שלא לדבר כלל על העם הפלסטיני חופשית, או על נציגותו המוכרת — אש"ף.

רבין קובע כתובת אחת ויחידה להסדר בגבול המזרחי: המלך חוסיין. הוא חוזר על הסיסמה הישנה שלו, שכבר הפכה מוצג מוזיאוני: "במיסגרת ההצעה הזאת יש ביטוי לנושא הפלסטיני".

אלו הן מילים ריקות מתוכן. ייתכן שהיה איזשהו הגיון בגישה זו, אילו היה רבין מציע לחוסיין תוכנית נדיבה ומרחיקת לכת, שהיתה מאפשרת למלך להוכיח לעולם הערבי שהוא יכול "לשחרר" את הגדה המערבית ורצועת-עזה, בעוד שאין לאש"ף סיכוי לכך.

אך מה שעושה רבין הוא כי בחינת פאראדוקס פוליטי: הוא קובע שהוא ינהל משאומתן רק עם חוסיין, ובאותה נשימה הוא מציע לחוסיין הצעות שאין למלך כל אפשרות לקבלן מכיון להתאכזר. חוסר הנכונות להציע פיתרון סביר לבעיית העם הפלסטיני אינו שולל רק כל אפשרות להגיע לשלום בגבול המזרחי. הוא גוזר אבדון על סיכויי השלום בכל הגבולות של ישראל.

כי שום מדינה ערבית אינה יכולה להסכים לשלום של ממש בלי הסכמת העם הפלסטיני. זהו הדלק העקרוני של 27 שנות קיומה של מדינת-ישראל.

א כן, לשם מה הציע רבין את תוכנית הזאת?

עצם נכונותו לשרטט מפות ו-לפרט הצעות שלום כולל, יש בה התקדמות גדולה, תראויה לציון. אולם לא די בכך.

אם התכוון רבין ברצינות לשרטט תוכנית כוללת היכולה לשמש לפחות בסיס לדיון עם העולם הערבי — הרי הוא זקוק לכמה עצות טובות ביחס למציאות הפסיכולוגית והפוליטית של העולם הערבי.

תוכנית זו, כפי שהיא, כמיקשה אחת, אינה בסיס כזה.

לעומת זאת, אם התכוון לשרטט תוכנית היכולה לסלול את הדרך לשלום ישראלי-אמריקאי, מסתבר כי נכשל גם בכך. הוא עצמו מספר על תגובת הנשיא ג'ראלד פורד, כאשר פרש לפניו את המפות ו-השמיע באוזניו תוכנית זו: "הנשיא רק שמע. הוא לא הגיב ולא התייחס להצעות השונות. אני מניח שרעיונות אלה אינם מקובלים על הממשל של ארצות-הברית".

תוכנית שאינה יכולה להתקבל עי דעת ערבים, ושאף המעצמה המקורבת ביותר לישראל רוחה אותה — מה התועלת בה?

אני מציע ליצחק רבין להשאיר את המפות מונחות על השולחן, למחוק מהן את הסימונים שסימן בהן, ולהתחיל לחשוב מחדש.

במדינה

יחסי-חץ

דגל על הוואלדורף

כאשר מונח הדגל הישראלי עד המזון

המפואר, יודעים הכל:

ראשי-הממשלה האמיתי הגיע

כמו תמיד, גרם ביקורו של ראש-הממשלה הישראלי בעיר ניו-יורק להתרגשות יהודית כללית.

מדוע כתב "העולם הזה" בניין וורק:

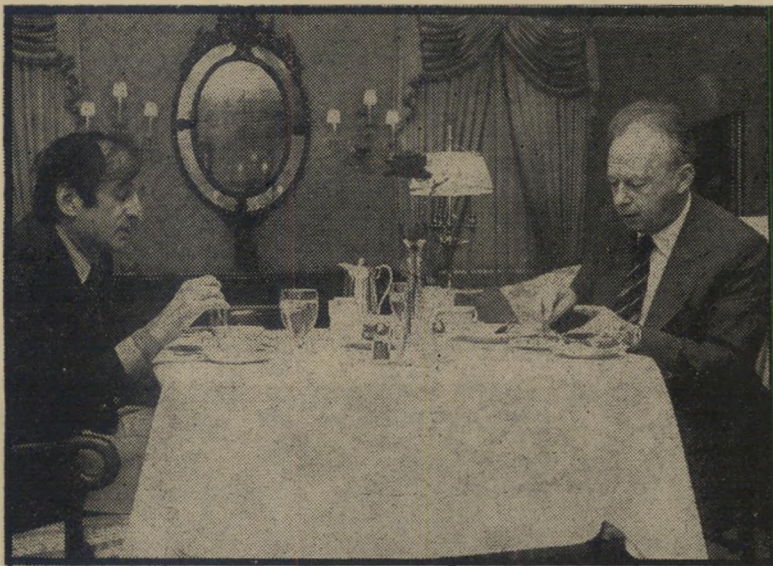
היום בו מונח הדגל הכחול לבן בחזית מלון וואלדורף-אסטוריה, שהפך בעשרים ושמונה השנים האחרונות לבית הלאומי הישראלי בניו-יורק, מוכרז יום חג בעיר. ליצחק רבין היתה ניו-יורק במשך שנים אחדות טריטוריה זרה, כל עוד היה שגריר בוויינגטון ויוסף תקוע היה השגריר באו"ם. רבין ותקוע לא הצליחו ליצור קשרי עבודה תקינים ביניהם, והשגריר רבין נמנע מלבוא לטריטוריה של תקוע.

כאילו היה תאמו של יצחק רבין גם בצורתו החיצונית וגם בהצהרותיו המדיניות בכל עניין, היו קפואות בכל זמן הביקור כולו, לפחות באותם חלקים ש-שודרו בטלוויזיה. רבין דיבר באוזני מארי חיה, ומצלמות הטלוויזיה, בנוסחאות קפואות כמו פניו של הנשיא.

מי שלא השתכנע כי ביקורו של רבין בארצות-הברית היה ביקור מיותר וחסר תכלית, יכול היה להיווכח בכך בחצי ה-שעה המשודרת בתוכנית מול פני האומה ברשת טי-בי-אס, ששודרה הפעם, מחוסר זמן, חייה וללא כל עריכה. פניו הקפואות חסרות-ההבעה של רבין, התחרו בשפתו המגושמת ובניסוחים האנגליים המרובעים שלו.

לנשיא האמריקאי ולשר-החץ, שמיהר אחרי רבין לניו-יורק כדי לנסות ולהציל ביגיע האחרון את מסעו של ראש-הממשלה הישראלי מכישלון מוחלט, היה השגריר, שהפך לראש-הממשלה, אכזבה מוחלטת.

ליהודי ניו-יורק, שהמושל וראש-העיריה רוצים ביקרם, היתה מדיניותו הנוקשה של ראש-הממשלה הישראלי בשורה משמחת. כי יהודי ניו-יורק — לפחות החלק הממוסד שלהם, שבקולותיהם במכונה הדמוקרטית

רבין בניו-יורק (עם השואן אלי וייזל) היהודים רוצים במיחמה —

הפגנת הדגה להגנה יהודית בעת ביקור רבין — בתנאי ישראל תנח

המיפלגות המשוונות חפצים ראש-העיריה והמושל — כל קו תקיף, לאומי ומילחמתי נגד הערבים הוא בבחינת בשורה מהשמים. כמו כל יהודי-ציוניסטריוס-פרוי-ישראלי רוצה היתודי הניו-יורקי הממוסד במילחמה, בתנאי שהישראלים יצחו בה. הוא אינו רוצה להתזיר את השטחים המוחזקים לי-ערבים, אינו רוצה בהסכם עם הפלסטינים ואינו רוצה בשום תמורה מדינית שממ-שלישראל אינה רוצה בה. לכן יש לישראלים ממשלה שכוון ולעיר ניו-יורק יוס-חג, כשראש-הממשלה האמיתי של מרבית תושביה מגיע העירה.

בשבוע שעבר, כאשר תקוע כבר שלח את ההזמנה האחרונה למסיבת-פרידה האחרונה שלו, בטרם ייכנס לתפקידו כנשיא אוניברסיטת הנגב בבאר-שבע, הגיע רבין לניו-יורק — מושינגטון — כראש-הממשלה החוזר הביתה. המושל הדמוקראטי קרי וראש-העיריה בים, התייצבו בפניו מיד עם בואו לעיר, והצהירו על נאמנותם למדינת-ישראל, לביטחונה ולשלמותה. תאומי-פורד. בוויינגטון לא רווה יצחק רבין נחת, כמו זו שציפתה לו בי וואלדורף אסטוריה הניו-יורקי. פניו של נשיא ארצות-הברית ג'רלד פורד, חגראה